

PIPACS MEZŐK

Azt találtam ki, hogy olyan képet fogok festeni a gyerekekkel aminek a technikája miatt csak a festmény elkészülte után az utolsó pillanatban látható, hogy mit is ábrázol. Ezzel a gyerekeket állandó kíváncsiságra és odafigyelésre ösztönöztem. A technika a következő volt: ragasztószalagokból különböző méretű, körhöz közeli formákat ragasztottunk a fehér vászra. (ezek lettek a virág szirmok)



- megkértem a gyerekeket, hogy kezdjenek el pöttyöket és vonalakat húzogatni. (ez lett a mező)
- ahogy készen lettünk a mezővel leszedtük a ragasztószalagokat és kiszíneztük pirosra, lilára a virágokat

Nagyon jó volt látni az arcukon az örömet amikor kész lett a kép hiszen fogalmuk sem volt, hogy miért kell nekik

ragasztgatni, pontokat és vonalakat húzogatni, nem értették mi lesz ebből. Boldogok voltak amikor megértették, hogy mi volt az "értelme" ennek az egésznek. Én meg csodálkoztam, hogy milyen jó "festő inasok" lennének, borzasztó nagy türelemmel pöttyöztek és húzogatták a vonalakat szinte semmit nem kellett csinálnom, csak irányítanom, mint egy karmesternek, semmi jelét nem láttam az unalomnak, vagy a nemakarásnak.

LILA MACSKA

Ez egy egyszerűbb dolog volt, kaptak egy napot, macskát, egeret, lepkét, és kedvükre színezhették így lett Lila macska.

Saját kép.

Többen vannak ebben a dologban. 2009

Talán most kap értelmet a kép és a rajta lévő figurák, mivel ezt évekkorábban készítettem. Fő helyen egy kettes számú rajtkőről ugró ember látható - ez talán azt jelenti, hogy a fogyatékkal

élőket sajnos a mai napig nem tekintik egyenrangúnak egészséges embertársaikkal szemben ,ezért a második helyről indulnak az életben.

A képen látható még egy fej,azon ül egy madár -ez a szabadságot jelenti ,ami a down-szindrómás gyerekek arcából sugárzik.

A háttérben hömpölygő szöveg, ami összefüggéstelen-érthető-értelmes- értelmetlen-szép-nyüzsgő-nyugott-szép-fekete-fehér-olyan, mint ezek a gyerekek a mi"egészséges emberek" szemeiben.

A többi figura részt vesz a képen zajló eseményekben.

Többen vannak ebben a dologban.....



Többen vannak ebben a dologban.
2001, 160x110, vegyes technika, karton

” Szabó Gábor 13 éves korá óta alkot. Rajzol, fest, épít, bútort és enteriort tervez...
Ez az állandó művészetben való lét idézi alkotásait.
Festményei „szüretlis gyerekrajzoknak” tűnnek, de egyedi és tudatos absztrakciót és mindennekeklött történeteket rejtenek.
Bátran használ élénk színeket, amelyeket gyakran fekete háttérrel hangsúlyoz.
Érdekes megfigyelés, amikor ezen a háttéren szövegek sorát látjuk. A szöveg egy újabb forrása a történetnek, és egy újabb ok arra, hogy hosszán ácsorogjunk Szabó Gábor képei előtt, mert jó és mert meg akarjuk fejteni az adott kép meséjét. Így van ezzel magja az alkotó is: „csalát festek, mert mindig is szerettem a képeimmel körülvenni magamat, lerajzolni mitől álmodok, leírni mire gondolok.”

Szabó Gábor gyermekkénti kultúrákban, szakiskolákban tanult festészetet és rajzot. Mesterei: Mór Tamás és Topor András. Számos hazai és külföldi kiállításon mutatta már meg munkáit, amelyek gyakran gyűjteményi tulajdonok otthonai. 2010 óta kiállító tagja a „Bring The Art Home” elnevezésű kortárs művészeti kiállítás-sorozatnak, mely a Loffice szervezésében valósul meg.